

Pracovní smlouva

Pracovní smlouva uzavřená se zaměstnavatelem podle platných zákonů je ve všech státech EU podmínkou legálního pracovního poměru, jehož formy se v jednotlivých zemích liší. V některých státech lze uzavřít pracovní poměr písemně i ústně (např. Británie, Irsko, Švédsko). Avšak i v případě ústní dohody musí pracovník vždy obdržet také písemný dokument, který obsahuje základní pracovní podmínky (mzda, pracovní doba, dovolená atd.). Před uzavřením pracovního poměru si zjistěte, zda se na vás nevztahuje kolektivní smlouva. Kolektivní smlouvy jsou časté např. v Německu nebo Dánsku. Ujistěte se, že rozumíte všem podmínkám a povinnostem uvedeným v pracovní smlouvě.

Minimální mzda

Ve většině států EU je stanovena úroveň minimální mzdy, často na základě kolektivních smluv. Výše mzdy záleží na profesi a její náročnosti, vyžadované kvalifikaci nebo praxi. Zpravidla budete dostávat nižší mzdu během zkušební doby, jejíž délka je v zemích EU různá.

Bankovní účet

Jakmile začnete v zahraničí pracovat, je obvykle nutné si zřídit bankovní účet. V některých zemích je stále možné dostávat mzdu šekem (Británie). Pro otevření účtu je potřeba prokázat svoji identitu a adresu, na které se v daném státě zdržujete. Banky často vyžadují více osobních dokladů, nájemní či pracovní smlouvu, potvrzení od zaměstnavatele nebo např. výpisy z účtu v ČR apod.

Užitečné informace o životních a pracovních podmínkách v zemích EU/EHP a ve Švýcarsku jsou uvedeny na portálu EURES – www.eures.cz nebo můžete přímo kontaktovat poradce EURES ve vašem kraji a domluvit si konzultaci – www.portal.mpsv.cz/eures/kontakty.

EURES
Evropské služby zaměstnanosti

www.eures.cz
www.eures.europa.eu

Vydala síť EURES ČR
za přispění Evropské komise, 2012.

ODJÍŽDÍTE PRACOVAT DO ZAHRANIČÍ?

**Informace pro občany ČR, kteří hodlají pracovat
ve státech EU/EHP nebo ve Švýcarsku.**

Cestovní doklady

Pro cestu do států EU/EHP nebo Švýcarska je možné kromě cestovního pasu použít jakýkoliv platný občanský průkaz. Spojené království a Irsko jsou součástí schengenského prostoru částečně a ponechaly si hraniční kontroly.

Řidičský průkaz

V členské zemi EU lze využít všechny platné typy řidičských oprávnění vydaných Českou republikou, mezinárodní řidičský průkaz není potřeba. V některých státech musíte mít u sebe při řízení kromě řidičského průkazu rovněž doklad o registraci vašeho vozidla.

Do zahraničí si kromě osobních dokladů a řidičského průkazu vezměte průkaz zdravotního pojištění, doklady o vašem vzdělání a kvalifikaci, bankovní informace apod.

Povolení k pobytu

Jako občan EU máte právo pobývat v kterékoliv jiné zemi EU. V případě pobytu kratším než 3 měsíce potřebujete mít pouze platný občanský průkaz nebo cestovní pas.

V mnoha zemích EU máte povinnost nosit osobní doklady vždy při sobě. V některých státech budete muset nahlásit svoji přítomnost během určité doby po vstupu na území dané země (zpravidla to jsou první tři dny pobytu). Toto oznámení bývá automatické, ubytujete-li se např. v hotelu.

Pobyt ve státě EU delší než 3 měsíce

Jestliže pobýváte na území státu EU déle než 3 měsíce, může vám vzniknout povinnost registrace u příslušného orgánu (zpravidla městský úřad nebo místní pobočka policie). Za účelem registrace a následného získání osvědčení o registraci budete muset předložit platný průkaz totožnosti nebo cestovní pas, pracovní smlouvu či doklad o ubytování apod. Pokud nesplníte povinnost nahlášení nebo registrace v daném státě, může vám hrozit finanční postih.

Sociální a zdravotní pojištění

Se vznikem pracovního poměru se většinou pojí odvody do systémů sociálního a zdravotního pojištění. Protože jednotlivé národní systémy jsou rozdílné, platí právní úprava, která brání tomu, aby migrující pracovník ztratil nárok na dostatečnou zdravotní péči a sociální zabezpečení. Pracovník obvykle podléhá předpisům pouze jednoho členského státu a řídí se předpisy země, kde je zaměstnán. Přiznání nároku na dávky posuzuje daný stát vždy podle svých zákonů. Existuje však několik výjimek, u kterých zmíněné pravidlo neplatí (např. vyslaní pracovníci, pendleři apod.).

Jste-li pojištěni v některém ze států EU/EHP, pravděpodobně získáváte do budoucna nárok na starobní důchod z tamního systému důchodového pojištění. Pokud jste pracovali a byli pojištěni ve více státech a v žádném jste nezískali nárok na plný důchod, bude přihlédnuto i k době, kterou jste odpracovali v jiných zemích EU/EHP. Doby pojištění se sčítají – nepřijedete tak o žádnou dobu pojištění odpracovanou v jiném členském státě. Věk pro odchod do

důchodu se v jednotlivých zemích liší. Uschovejte si originály všech dokladů o vaší pracovní činnosti v zahraničí (pracovní smlouvy, zápočtové listy, výplatní pásky, číslo pojištění). Více informací o důchodovém pojištění vám poskytne Česká správa sociálního zabezpečení – www.cssz.cz.

Povinné registrace

Jestliže budete pracovat v zahraničí, budete většinou muset získat osobní (registrační) číslo nebo čísla. Podmínky jsou rozdílné v každé zemi. V některých státech se používá pouze jedno registrační číslo pro účely daně z příjmu, pojištění i pobytu.

V Irsku je zapotřebí si zažádat o číslo PPS (Personal Public Service). Chcete-li získat toto číslo, obraťte se na místní oddělení Ministerstva sociálních a rodinných věcí.

Ve Velké Británii by si všichni pracovníci měli vyřídít National Insurance number, které se používá pro účely správné evidence veškerých příspěvků do fondu státního pojištění. Pro získání tohoto čísla je nutné zavolat na Jobcentre Plus a domluvit si interview.

Po příjezdu do Španělska byste si měli zažádat o identifikační číslo cizince, tzv. NIE. Jestliže jste nikdy předtím ve Španělsku nepracovali, musíte také získat osobní číslo sociálního zabezpečení, které za vás může vyřídít zaměstnavatel.

Máte-li v úmyslu pracovat nebo pobývat déle než 3 měsíce v Itálii, zažádejte si na italském finančním úřadě o číslo sociálního zabezpečení (codice fiscale).

Konkrétní informace týkající se registračních postupů ve státech EU naleznete na stránkách EURES www.eures.cz v sekci Život a práce v jednotlivých zemích EU/EHP.

Daně

Jestliže budete žít a pracovat v jiné zemi EU, budete pravděpodobně danit své příjmy v zahraničí. Důvodem je daňová povinnost, která v členském státě vzniká po určité délce pobytu nebo výdělečné činnosti.

Při nástupu do zaměstnání v jiné zemi by měl být pracovník přihlášen na zahraničním finančním úřadě. Dokladem je přidělení osobního daňového čísla. *Pokud budete pracovat např. ve Finsku, měli byste navštívit registrační úřad a vyřídít si osobní identifikační kód. Poté vám daňový úřad vydá daňovou kartu, kterou potřebuje váš zaměstnavatel.*

Jestliže má český občan zdroj příjmů pouze ze závislé činnosti v zahraničí, platí zálohy na daň a odevzdává daňové priznání ve státě zaměstnání.

V oblasti zdanění v EU neexistuje jednotná úprava. Základním pravidlem pro určení způsobu zdanění je to, zda je poplatník v daném roce daňovým rezidentem ČR, nebo jiného státu. U daňových rezidentů ČR podléhají zdanění jejich celosvětové příjmy. Českým daňovým rezidentem je osoba, která má na území ČR bydliště nebo se tam zdržuje alespoň 183 dní v roce. V případě, kdy si nárok na zdanění činí více států, se použije bilaterální smlouva o zamezení dvojího zdanění. Ta zabraňuje tomu, aby byl jeden příjem zdaněn dvakrát. Pro více informací se obraťte na finanční/daňový úřad.